

РЕШЕНИЕ

№ 27916

гр. София, 10.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в
публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **8745** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на "СС Кънстракшън" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес за управление в С., представлявано от управителя С. С., срещу ревизионен акт (РА) № Р-22002224001056-091-001/19.09.2024 г., издаден от органи по приходите, потвърден с решение № 683/04.07.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С., с който са установени задължения за данък върху добавената стойност в размер на 191 481.73 лв., в т.ч. допълнително установени задължения за ДДС в размер на 190 087.07 лв. за периодите м. 06.2022 г., м. 08.2022 г., м. 11.2022 г. и м. 12.2022 г. и са начислени лихви в размер на 45 517, 28 лв.

В жалбата и в с.з. чрез адв. М. се излагат съображения, че приходните органи не са изложили мотиви по наведените с жалбата по административен ред възражения. Ревизиращият екип не е предприел необходимите действия, с които да установи обективно фактите, налице била неизяснена фактическа обстановка. Иска се отмяна на РА. Не претендира разноси и не представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП“ – редовно призован, в с.з. чрез юрк. И. оспорва жалбата като неоснователна. Моли оспорването да бъде отхвърлено. Не претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима. Подадена от лице – адресат на индивидуален декларативен административен акт, засягащ правната му сфера неблагоприятно, възлагащ му задължения. Подадена е в изискуемия преклузивен срок и подлежи на разглеждане по същество.

От фактическа страна се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22002224001056-020-001/26.02.2024 г., връчена по електронен път на 27.02.2024 г., изменена със Заповед №Р-22002224001056- 020-002/20.05.2024 г., издадени от Н. К. Ж., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., оправомощена със Заповед №ЗЦУ-ОПР-24/15.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП и Заповед №ЗЦУ-380/26.02.2024 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на „СС КЪНСТРАКШЪН“ ЕООД за установяване на задължения за ДДС за периодите от 01.06.2022 г. до 31.08.2022 г. и от 01.10.2022 г. до 31.12.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002224001056-092-001/31.07.2024 г., връчен електронно на 31.07.2024 г., който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА. Срещу констатациите на РД е подадено писмено възражение, което е отхвърлено като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22002224001056-091-001/19.09.2024 г., издаден от Н. К. Ж., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., орган, възложил ревизията и В. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП Б. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 19.09.2024 г. Установени са задължения за данък върху добавената стойност в размер на 191 481.73 лв., в т.ч. допълнително установени задължения за ДДС в размер на 190 087.07 лв. за периодите м. 06.2022 г., м. 08.2022 г., м. 11.2022 г. и м. 12.2022 г., явяващи се предмет на спор в процеса на административното обжалване и задължения в размер на 1 394.66 лв., за деклариран и невнесен данък. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 45 517,28 лв. Начислените лихви се отнасят както за горепосочените периоди, така и за периодите м. 07.2022 г. и м. 10.2022 г., за които не са налице корекции на декларираните от дружеството резултати, но които участват в процедура по приспадане/възстановяване на данъка и през които са налице корекции в хода на ревизията.

Установено е, че основният предмет на дейност на задълженото лице е строителство на жилищни сгради и съоръжения. Притежава необходимата кадрова и технологична обезпеченост за осъществяване на дейността, както и лицензи и разрешителни, като е ползвало и услуги от подизпълнители.

Процесната ревизия е повторна за спорните периоди и вид задължение и е възложена на изпълнение на указанията, дадени с Решение №188/09.02.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С.. С посоченото решение е отменен РА №Р-22221023002244-091-001/23.11.2023 г. и преписката е върната за извършване на повторна ревизия.

На ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения. В отговор са ангажирани процесните фактури, договор от 17.01.2022 г. за изпълнение на СМР на процесния обект в [населено място],[жк], ведно с приложение №1 към него - КСС за вида на дейностите, които е следвало да бъдат извършени. Както и протоколи обр. 19, линеен график за изпълнение на СМР по договора, протокол за откриване и предаване на строителна площадка, банкови извлечения за извършено плащане по фактурите в пълен размер.

Извършени са била насрещни проверки на два от доставчиците – „Рентал Сървисис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „Нира Строй 22“ ЕООД, ЕИК 20333815.

В отговор „Рентал Сървисис“ ЕООД сочи, че при предходната ревизия вече е ангажирало документи и писмени обяснения, че като доставчик е нает да извърши самите услуги, а строителните материали са осигурени от ревизираното лице. При извършената му насрещна проверка дружеството е представило процесните фактури; договор от 01.11.2022 г. с

количествено- стойностна сметка /КСС/, неразделна част от него за обект „Жилищна сграда с подземен гараж“, разположена в УПИ XVI-623, кв. 110,[жк], район „О. купел“ за сумата от 738 000.00 лв. с вкл. ДДС. каквато е и общата стойност на двете фактури; ценова оферта, актове обр. 19 за извършени СМР, протокол за приемане и предаване на строителна площадка, линеен график за изпълнение на СМР по договора, разчетно-платежни ведомости. Приложени са още счетоводни регистри и банкови извлечения за извършено плащане по фактурите в пълен размер. В предходното ревизионно производство, изготвеното искане до „НИРА СТРОЙ 22“ ЕООД не е връчено поради констатирана смърт на управителя - Ц. Д. К. /починал на 24.03.2023 г./. Така органите по приходите извършват насрещна проверка на Р. Д. – съпруга на Ц. Д. К., която сочи, че не е наследила дружествените дялове и не разполага с документи на дружеството. При извършена проверка се установява, че процесните фактури са отразени в дневниците за продажби на доставчика.

Тъй като в договора, сключен между ревизираното лице и „Нира Строй 22“ ЕООД, на 17.01.2022 г. фигурира името на В. Л., за „Нира Строй 22“ ЕООД, данъчните органи чрез органите на МВР снемат показания от същия, който твърди, че не знае, че е бил представител на въпросното дружество и не помни каква дейност е извършвало то през 2022 г. В същото време от ревизираното дружество е представена нотариално заверена на 04.12.2023 г. декларация, изхождаща от В. Л., съгласно която същият заявява, че е бил управител на „НИРА СТРОЙ 22“ ЕООД през 2022 г. - годината на издаване на фактурите, а през 2023 г. е продал дяловете си на друго лице. Познава С. С., а не С. С. - така както е бил назован от органите на МВР, ето защо бил посочил, че не познава управителя. Заявил е, че подписвал документи от всякакво естество, в т.ч. фактури, договори и др.

С Протокол №Р-22002224001056-Г1ПД-001/13.06.2024 г. е извършено приобщаване на доказателства от предходната ревизия, приключила с РА №Р- 22221023002244-091-001/23.11.2023 г., в т.ч. протоколите от извършените насрещни проверки /ПИНП/ на „РЕНТАЛ СЪРВИС“ ЕООД и Н. СТРОЙ 22“ ЕООД; Протокол №П-22001423076824-073-001/16.10.2023 г. от проверка по установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ спрямо „РЕНТАЛ СЪРВИС“ ЕООД, ведно със събраните доказателства.

С Протокол №Р-22002224001056-ГШД-002/09.07.2024 г. е присъединен ПИНП №П-22001423095358-141-001/16.06.2023 г. на „РЕНТАЛ СЪРВИС“ ЕООД в хода на ревизия на „ПАДРА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Извършени са насрещни проверки на всички назначени служители по трудови договори в „РЕНТАЛ СЪРВИС“ ЕООД и Н. СТРОЙ 22“ ЕООД. Една част от служителите не са открити от НАП, а други не си спомнят да са работили за тези дружества, според данни на данъчните. В същото време от ревизираното лице са представени декларации на част от служителите, в които се сочи, че са работили на обект „Жилищна сграда с подземен гараж“ в [населено място],[жк], район „О. купел“, ул. „638“ № 20. Част от представените декларации са и нотариално заверени.

Данъчните органи установяват, че ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 190 087,07 лв. в периодите на издаване на фактурите, както следва: 123 000,00 лв. по две фактури, издадени от „РЕНТАЛ СЪРВИС“ ЕООД - №[ЕГН]/17.11.2022 г. и №[ЕГН]/13.12.2022 г., и двете предмет „плащане по протокол обр. 19“; 67 000,00 лв., по 4 фактури, издадени от „НИРА СТРОЙ 22“ ЕООД /[ЕГН]/06.06.2022 г., №[ЕГН]/09.06.2022 г., №[ЕГН]/04.08.2022 г. и №[ЕГН]/18.08.2022 г./, с предмет „СМР съгласно протоколи“ и 87,07 лв. по фактура №[ЕГН]/01.11.2022 г., издадена от „САНЕКС“ ООД, ЕИК[ЕИК], с предмет „душ система с термостат“.

Ревизиращите приемат, че за „СС Кънстракшън“ ЕООД не е налице право на приспадане на

данъчен кредит по горепосочените фактури, тъй като не е доказано реалното осъществяване на СМР по тях, а що се касае за тази с доставчик „САНЕКС“ ООД, то същата е с получател физическо лице, а не дружеството.

Изложени са правни съображения, че събраните в хода на ревизията доказателства не могат до обосноват извод за наличието на реално получени доставки от посоченото във фактурата дружество. Липсвали доказателства, свързани с наличието на необходимата техническа и материална обезпеченост на доставчика за осъществяване на изброените в протокола за приемане СМР.

Органите по приходите формират извод за липса на реални доставки на услуги от естеството на фактурираните. На основание чл. 68. ал. 1, т. 1 и чл. 69. ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 9 от ЗДДС, на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по гореописаните фактури, издадени от процесните доставчици.

При така установената фактическа обстановка, органите по приходите са формирали извод, че е налице предметът на фактурираните доставки - извършени са цитираните СМР, , но действителните изпълнители на тези услуги не са „РЕНТАЛ СЪРВИСИС“ ЕООД и „НИРА СТРОЙ 22“ ЕООД в качество си на подизпълнители, както ревизираното лице декларира и претендира. Прието е, че фактурите са използвани от ревизираното лице за неправомерно ползване на данъчен кредит, съпоставим с начисления ДДС и намаляване на задълженията по ЗДДС.

Решението на ОДОП потвърждава РА като по този начин на дружеството са установени задължения за ДДС в размер на 191 481, 73 лв. и са начислени лихви в размер на 45 517, 28 лв.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният РА е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В случая видно от ЗВР № Р-22002224001056-020-002/20.05.2024 г., ревизията на жалбоподателя е възложена от Н. К. Ж. на длъжност началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП Б., на която са възложени функции на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК съгласно Заповед № РД-01-864/04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 26). С оглед постановяване на ТР № 3/26.06.2025 г. по т.д. № 2/2024 г. на ОСС на ВАС I и II колегия се приема, че не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите, въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция.

РА е издаден от органа, възложил ревизията, и определеният със ЗВР ръководител на ревизията – В. В. А., т. е. от лицата, посочени в чл. 119, ал. 2 ДОПК. Към административната преписка са приложени и доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени

подробно както в акта, така и в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него.

Не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила, които да компрометират законосъобразността на РА. В хода на ревизионното производство са предприети редица процесуални действия с оглед обективното и безпристрастно установяване на фактите и обстоятелствата от значение за определяне на задълженията по ЗДДС.

Жалбоподателят е надлежно уведомен за ЗВР, както и за изменящата я такава. В хода на ревизионното производство доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способы. Всички събрани и приобщени към ревизионната преписка документи са подробно описани в РД. Съставени са съответните протоколи. Ревизирият субект е надлежно уведомен за резултатите от извършената ревизията, като му е предоставена възможност за писмено възражение и доказателства във връзка с констатациите и изводите, обосновавали предложените размери на задълженията. Подаденото възражение срещу ревизионния доклад макар и не много подробно е обсъдено в РА.

По материалната законосъобразност на РА:

Приходните органи не оспорват обстоятелството, че всички извършени операции са надлежно осчетоводени, а услугите са извършени.

Основният спорен въпрос по делото е от кого са извършени процесните СМР и по-конкретно извършени ли са те от „НИРА СТРОЙ 22“ ЕООД и „РЕНТАЛ СЪРВИСИС“ ЕООД в качеството им на подизпълнители, както РЛ декларира и претендира, респ. последното правомерно ли е упражнило право на ползване на данъчен кредит?

Разпоредбите на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС обуславят възникването на субективното публично право на приспадане на данъчен кредит на данъчно задълженото лице от кумулативното осъществяване на елементите от регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав. Същият, наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното извършване на фактурираната облагаемата доставка. При липсата на нормативна уредба, която да изисква наличието на конкретен вид документи за доказване на относимите в тази връзка факти и обстоятелства, определящ за преценката дали една доставка е действително осъществена е съвкупният анализ на всички събрани по делото доказателства. В преобладаващата си част и в съответствие със спецификата на търговската дейност те са частни документи, чиято доказателствена сила по аргумент от чл. 180 ГПК не обвързва съда да приеме съдържанието им за вярно. То следва да се цени с оглед останалите относими доказателства, като се съобразят корелацията или противоречията в тях.

Трайно е разбирането на СЕС, че не е възможно приспадането на данък, който е дължим единствено поради вписване във фактурата, тъй като упражняването на това право се ограничава само до действително дължимите данъци - решението по дело С-285/09 и решение по съединени дела № С-80/11 и С-142/11.

В своята практика СЕС последователно разграничава формалните и материалните предпоставки за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит. За пореден път в Решението от 15 Септември 2016 г. по дело С-516/14 Съдът припомня, че "от член 178, буква а) от Директива 2006/112 следва, че упражняването му зависи от притежаването на фактура, съставена в съответствие с чл. 226 от тази директива. Наред с това подчертава, че принципът на неутралитет на ДДС налага да се допусне приспадането дори и при неизпълнението на някои от формалните изисквания, стига да са изпълнени материалноправните предпоставки, но когато данъчната администрация безспорно разполага с цялата необходима ѝ информация, за да установи последните.

С оглед горната законова регламентация и практика на СЕС и ВАС настоящия съдебен състав счита, че от страна на РЛ са представени доказателства, установяващи реалното изпълнение на фактурираните услуги – процесните фактури, които са осчетоводени в счетоводството на доставчика и получателя, договори за СМР с подробно описание на дейностите, които следва да бъдат извършени, приемо-предавателни протоколи, доказателства за плащане и последваща реализация (построените обекти – апартаменти са вече продадени), документи за инструктажи на лицата, които са извършили СМР и други. Изпълнението и приемането на резултата от услугите е установено със съставени приемо-предавателни протоколи обр. 19, в които подробно е описана извършената дейност на обекта на възложителя. Не се спори, че стойността, отразена в посочените документи, съответства на данъчната основа на конкретно посочените фактури. Има и съпоставимост и взаимна обвързаност между посочените по-горе документи. Издадените фактури са намерили счетоводно отражение при доставчиците по дебита и кредита на съответните сметки, включени в СД по ЗДДС и в дневниците за продажби за съответните периоди, разплащанията по процесните фактури са извършени по банков път. Същото е индичия за реално извършване на процесните услуги.

От представените договори и приемателно-предавателни протоколи обр. 19, настоящата съдебна инстанция приема, че договорените СМР са действително извършени. Тези частни документи не са били оспорени относно тяхната автентичност по реда на чл. 193 ГПК във връзка с чл. 144 АПК и § 2 от ДР на ДОПК от процесуалния представител на приходната администрация в съдебното производство. При неоспорването на посочените документи, в тежест на приходните органи е да установят, че е налице знание у получателя за наличие на извършена от доставчиците му данъчна измама. Само в тази хипотеза може да се направи извод, че представените частни диспозитивни и свидетелстващи документи са неавтентични с недостоверна дата и не следва да се кредитират. При категорично установяване на тези обстоятелства, в правомощията на ревизиращите органи е да откажат на получателя правото на приспадане на ДДС по спорните фактури. Такова доказване за данъчна измама и за знание у РЛ за нея, приходните органи не са установили.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза става ясно, че доставчик „Нира Строй 22“ ЕООД е извършило по договор за строителство от 17.01.2022 г. строителни дейности от комплексен характер като изкопни и бетонови работи, армировка и кофраж, изграждане и възстановяване на инфраструктурата, озеленяване и оформяне на земни маси, както и определени специфични строителни и довършителни работи. Другият доставчик по договор от 01.11.2022 г. , „РЕНТАЛ СЪРВИСИС“ ЕООД е реализирал различни услуги като изолация, зидария, направа на настилки и замазки, вътрешни облицовки, мазилки, боядисване и други. От проверената документация по делото, както и от допълнително представените документи от РЛ, налични на л. 161 и сл. от делото, вещото лице установява, че извършените доставки на място по процесните протоколи и фактури, издадени от доставчиците отговарят по вид, количество и стойност на това, което е договорено. Тоест сумите и видовете работи по договорите, сключени и фактурирани с „НИРА СТРОЙ 22“ ЕООД и „РЕНТАЛ СЪРВИСИС“ ЕООД напълно съвпадат с отчетените в Акт обр. 19 за приемане на СМР. В своето заключение ВЛ сочи, че е налице фактическо несъответствие на място между съставените актове образец 12 (за скрити работи) и актовете обр. 19, но в същото време отбелязва в проведеното съдебно заседание, че тези несъответствия може да се дължат и на това, че е нямала достъп до обектите в сградата, за да установи цялостното изпълнение, а е направен оглед само отвън, в подземния гараж и общите части. Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице по назначената експертиза като счита, че същото в контекста на всички представени от РЛ доказателства в хода на ревизионното производство обуславят факта на реалното извършване на

процесните доставки. Тъй като въпросните СМР са детайлно конкретизирани и индивидуализирани, налице са доказателства за прехвърляне на услугите, заплащането на същите, както и за последващата реализация, част от икономическата дейност на РЛ.

Липсата на представени доказателства за материална, техническа и кадрова обезпеченост при доставчика не следва да се тълкува във вреда на РЛ. В практиката на СЕС е възприето виждането, че не се допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчно задълженото лице право на приспадане на данъчен кредит за предоставените му услуги, поради това, че издателят на фактурите за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика или негов подизпълнител, разходите за услугата в счетоводната им документация са неоправдавани или в някои документи липсват подписи на посочените като доставчици лица, без да се доказва въз основа на обективни данни, че това право е упражнено с измамна цел или цел злоупотреба. /С-80/11 и С-142/11, С-324/11 и С-18/13/. Поради това усилията на данъчните органи да докажат, че част от лицата с трудови договори, сключени с дружествата доставчици, не са знаели за тези договори и не си спомнят да са престирали своя труд на процесния строителен обект, от една страна се оборват от представените като доказателства от РЛ – декларации от същите лица и книги за проведен инструктаж, а от друга страна са ирелевантни за решаване на спора по същество. Изтъкнатата като основен довод от ревизиращите, симулация на наличието на кадрова обезпеченост (ревизиращите твърдят, че е налице такава по документи, но всъщност трудовите договори са сключени фиктивно) за извършване на спорните услуги не може да е самостоятелно основание за отказ на претендираното данъчно предимство.

При наличието на подкрепящи се по между си доказателства, установяващи извършването и предаването на резултата от услугите от доставчика на получателя следва да се приеме, че са налице материално правните предпоставки за възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит. Именно тяхната осъщественост налага преценката доколко има обективни данни, че доставките са белязани с измама или злоупотреба, за която получателят е знаел или е бил длъжен да знае. Доказването на този субективен елемент на познание е в тежест на органите по приходите. В случая, такива доводи и доказателства няма.

Въпреки че ревизираното дружество има за основен предмет – строителство на жилищни сгради и съоръжения, както и разполага с необходимата кадрова и технологична обезпеченост следва да се има предвид Решение от 06.09. 2012 г. по дело 324/11, G. Toth. Според т. 46 от същото фактите по главния спор сочат, че правото на приспадане е отказано, защото приходните органи твърдят, че доставката на СМР не е била извършена между посочените във фактурата страни. Това би могло да означава според т. 49 от решението, че се прикрива действителният доставчик (с измамна цел като например да не начисли ДДС, но получателят да упражни право на приспадане). СЕС намира, че ако данъчният орган предостави конкретни улики за наличието на измама, националната юрисдикция може да провери дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка, но тази проверка не може да постави под въпрос изпълнението на материалноправните предпоставки за признаване правото на приспадане (наличие на доставка и използването ѝ от получателя за неговите облагаеми доставки – т. 51 и т. 26). Затова отговорът в диспозитива на решението е, че правото на приспадане може да бъде отказано, само когато данъчният орган установи въз основа на обективни данни, че получателят по фактурата е знаел или е трябвало да знае, че сделката, която обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама. В същия смисъл е и решението на СЕС от 21 юни 2012 г. по съединени дела С- 80/11 и С-142/11, М., D., т. 66.

С оглед на доказателствата по делото, в това число заключението на съдебно-техническата

експертиза, настоящата съдебна инстанция намира, че са налице реални доставки по фактурите, издадени от „НИРА СТРОЙ 22“ ЕООД и „РЕНТАЛ СЪРВИС“ ЕООД. Съответно са налице всички изискуеми елементи от пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит фактически състав. Не е спорно наличието на качеството на данъчнозадължено лице на доставчиците и на получателя по процесните фактури. Издадени и осчетоводени са фактури, съдържащи всички необходими реквизити по ЗДДС. Доставката на услугите / СМР/ е доказана и реално извършена, поради наличието на всички необходими документи, индивидуализиращи услугите, както и доказващи тяхното приемане след изпълнението. Полученото като услуги по процесните доставки е последващо реализирано в икономическата дейност на "СС Кънстракшън" ЕООД като сградата е завършена, а обектите в нея /апартаменти/ са продадени на купувачи.

С РА не е признато правото на приспадане на данъчен кредит и по още една фактура с доставчик „САНЕКС“ ООД, ЕИК[ЕИК] като размера на данъка е 87,07 лв. В този случай съдът намира изводите на органите по приходите за правилни, тъй като действително издадената фактура е с получател ФЛ – И. Е.. Така процесната фактура не отговаря на изискванията заложи в ЗДДС за реквизити на първичен данъчен документ с право на приспадане на данъчен кредит. На основание чл. 70, ал. 5 във вр. с чл. 71, т. 1 от ЗДДС не следва да се признава правото на данъчен кредит на РЛ, тъй като не е посочено като получател по фактурата. В тази връзка съдът счита, че що се касае за непризнаването на ДК по фактурата от „САНЕКС“ ООД, РА е правилен.

При извършването на ревизията данъчните органи установяват задължения за ДДС, които са декларирани, но невнесени. Те са в размер на 1 394, 66 лв. и не са спорни по делото, като жалбоподателя не сочи доводи и доказателства във връзка с тези задължения. С оглед, на което и в тази си част РА следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

В заключение по ЗДДС, РА следва да се отмени, в частта, с която са установени задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.06.2022 г. до 31.12.2022 г. за сумата над 1481,73 лева до 191 481,73 лева главница и за сумата над 351,80 лева до 45 517,28 лева лихви. С тези съображения настоящият състав намира обжалваният РА за частично незаконосъобразен като същият следва да бъде отменен частично.

Страните не претендират разноси, поради което съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК Административен съд – София-град, I отделение, 86-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт с № Р-22002224001056-091-001/19.09.2024 г., издаден от органи по приходите, потвърден с Решение № 683/04.07.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С., в **ЧАСТТА**, с която на дружеството са установени задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.06.2022 г. до 31.12.2022 г. за сумата над 1481,73 лева до 191 481,73 лева главница и за сумата над 351,80 лева до 45 517,28 лева лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "СС Кънстракшън" ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт с № Р-22002224001056-091-001/19.09.2024 г., издаден от органи по приходите, потвърден с Решение № 683/04.07.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С. като неоснователна, в **ОСТАНАЛАТА ЧАСТ**, в която на дружеството са установени задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.06.2022 г. до 31.12.2022 г. за сумата от 1481,73 лева главница и за сумата от 351,80 лева лихви.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: